

Van de voorzitter

Wij hebben de laatste tijd nogal wat aan ons hoofd. Allereerst de voortdurende discussie over het al of niet indexeren van onze pensioenen, erger nog, zelfs het verlagen van ons pensioen is in de toekomst niet uitgesloten. Het meest ergerlijke vind ik de passieve manier waarop wij e.e.a. dienen te ondergaan. Wij worden geacht door middel van de vakorganisaties in het bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds vertegenwoordigd te zijn. Het is bekend dat slechts ongeveer 40% van de gepensioneerden lid is van een vakorganisatie. Hoezo vertegenwoordiging vraag ik mij af.

Ondergetekende is wel lid van een vakbond en ontvang regelmatig het vakblad. Als er al over gepensioneerden wordt gesproken is het de mededeling dat er helaas opnieuw niet geïndexeerd zal worden en dat al een aantal jaren achtereen. Achteruitgang dus! Wat mij tegenvalt is het feit dat er voor werkenden loonsverhoging wordt gevraagd ter compensatie van de inflatie. Niet dat ik hen dat misgun maar een beetje meer aandacht voor de gepensioneerden zou de vakbeweging sieren.

Een volgend heikel punt is de, in mijn ogen, desolate poging van Mark Rutte, Maxim Verhagen en Geert Wilders, om na een onduidelijke verkiezingsuitslag, toch een kabinet te vormen dat in staat moet worden geacht de gerezen problemen adequaat aan te pakken. Ons rest niet veel anders dan met gemengde gevoelens de bui af te wachten.

En dan tenslotte onze eigen club. Op 26 oktober is uw bestuur in vergadering bijeen geweest. Eén van de agendapunten was: "aankomende bestuurswisseling". Het feit doet zich n.l. voor dat vier bestuursleden de leeftijd van 80 jaar bereikt hebben of dat heuglijke feit binnenkort zullen vieren. Eerder hebben wij als bestuur besloten om de leeftijd van 80 jaar als bovengrens voor het functioneren in het bestuur aan te houden. Het gevolg van deze beslissing is wel dat wij nu 4 functies opnieuw moeten invullen.

Daarvan zullen wij twee functies door verschuiving van taken invullen en er zullen twee nieuwe bestuursleden aantreden. Binnenkort zullen wij u laten weten hoe de samenstelling van het nieuwe bestuur er uitziet.

Ik wil eindigen met een woord van lof aan onze redacteur Bram Otte die ons telkens weer verrast met een fantastische opmaak van onze Nieuwsbrief!

Ik verheug mij zeer op het a.s. kerstdiner, de nieuwjaarsreceptie, het kerstpakket en onze niet meer weg te denken zakagenda. Ik hoop u spoedig weer te ontmoeten.

Gerrit van den Dool

‘Mijn Ontmoeting’ in Nieuwegein

Na enige aarzeling, heb ik mij met mijn echtgenote aangemeld voor de landelijke bijeenkomst van oud-collega's in Nieuwegein. Niet dat ik iets heb tegen het contact met de voormalige collega's, integendeel, maar het bezoek aan dergelijke bijeenkomsten met een massaal karakter is niet mijn favoriete bezigheid. Maar aangemoedigd door de mogelijkheid ons voor de luttele prijs van € 5,-- p.p. luxueus naar de plaats van bestemming te laten brengen, dan toch maar dit besluit genomen.

In de Frankrijklaan aangekomen stonden zowel de chauffeur van dienst als een flink aantal collega's met partners al te wachten op het moment van vertrek. Zowel de busmaatschappij als de chauffeur stammen uit Hippolytushoef. Een dorp waaraan ik nog de nodige herinneringen heb inzake mijn overigens bescheiden uitgaansleven. Met een stel vrienden bezochten we zo nu en dan de danszalen aldaar, die een grote aantrekkingskracht hadden op de wijde omgeving. Opmerkelijk was daarbij dat er bij betaling geen kaartjes werden uitgereikt, maar een stempelafdruk ter hoogte van de pols werd geplaatst. De kunst was dan wel er voor te zorgen dat die afdruk goed zichtbaar bleef.

Na een soepele rit, waarbij ik nog even overwoog een Bugatti aan te schaffen, bereikten we het Nieuwegeins Business Center, waar de belangstelling al groot bleek te zijn. In de Event Hall stond het personeel uitnodigend klaar om de koffie uit te schenken en dit ging vergezeld van een heerlijk gebakje. Direct ontmoette ik al een tweetal oude bekenden en het ijs was direct gebroken.

Na deze lafenis en een kort welkomstwoord van Ab Versteeg (voorzitter Commissie Postactieven Belastingdienst) op naar de Grand Hall voor een concert van de Douane Harmonie Nederland. Een mooi optreden met onder andere de Danse Bacchanal uit de opera Samson en Delilah van Camille Saint Saëns. Maar ook een aantal nummers uit het Franse repertoire vielen bijzonder goed in de smaak. Ik denk daarbij aan Les feuilles mortes (Juliette Gréco) en bijvoorbeeld ook aan La mer (Charles Trenet). Als solist trad de Limburgse zanger Gé Reinders op met een aantal op Limburg toegespitste liedjes, die weliswaar goed klonken, maar helaas voor mij in een onverstaanbaar dialect!

De hoogste tijd voor een prima lunch. Via een buffet op divers plaatsen was een ieder in vlot tempo van het nodige voorzien en het smaakte mij uitstekend. Opvallend was hoe goed de organisatie de gehele dag verliep. Professionaliteit en vriendelijkheid waren de gehanteerde en gewaardeerde uitgangspunten.

Inmiddels was ook Directeur-generaal Peter Veld gearriveerd, die met enige welgekozen woorden de initiatieven rond de postactieven prees.

Na de lunch kregen we de gelegenheid om aan de diverse attracties deel te nemen, zoals Nordic walking, een golfsimulator en de mogelijkheid om het glucose- en cholesterol peil te laten meten. Maar dan lokt alweer de grote zaal voor een optreden van Willeke Alberti. Gestoken in een opvallend oranje gewaad en ondersteund door een vocalgroup zong zij een aantal liederen van Nederlandse bodem. Uiteraard het van haar overbekende Spiegelbeeld maar bijvoorbeeld ook als hommage aan Tom Manders diens overbekende Twee Motten. Na dit optreden het Happy Hour, met een drankje en de gelegenheid oude contacten weer aan te halen en te verdiepen. Van beide mogelijkheden werd dankbaar gebruik gemaakt. Naast al het gebodene betekende dit een waardevolle en essentiële afsluiting van een bijzonder dag. Moe maar voldaan togen we weer richting Haarlem, met voor mij de wetenschap dat mijn aanvankelijke schroom is overwonnen! Jaap Plas, oktober 2010.

Reis naar Wenen 1 t/m 9 mei 2010

1 mei

Een mooie dag om je vakantie te beginnen. Helaas werkte het weer niet echt mee omdat het regende. Na enkele enthousiaste ontmoetingen gingen we met Hippotours en onze chauffeur Dirk en gids Henk, op weg naar de koffietafels, waar we ook onze benen konden strekken en vervolgens weer op weg naar ons overnachtinghotel Zur Post in Velburg, Beieren.

Daar was een bruiloft gaande die precies om 19.00 uur stopte, zodat wij van ons diner konden genieten in een prachtige zaal, met erg mooie muurschilderingen.

Na het diner werden de kamers opgezocht, waar alleen zeer platte kussens op de bedden lagen. Wij hebben overal kussens vandaan gehaald om iets hoger te liggen en lekker te slapen.

2 mei

Op de tweede reisdag ging het via Passau naar Hotel Stefanie in Bad Vöslau.

In Passau bleek een grote optocht van muziekverenigingen, klederdrachten, paarden en wagens, enz.. te lopen en we hebben daar, waar drie rivieren samenkomen

(Donau, Inn en de Ilz) rond gelopen, koffie gedronken en vooral veel gezien. De volgende stop op deze rit was in Wilhering, een prachtig oude Stift, met kerk en gymnasium. Een geweldig complex. Aangekomen in het hotel was het koffers uitpakken en de inhoud in de kast voor de hele week. Fijn!!

3 mei

Op pad naar Wenen, met de bus rondtoeren door de stad met zijn Hofgarten, Burgring, Heldenplatz en het Prater. Daarna kregen we de tijd om op eigen gelegenheid Wenen te bekijken, maar helaas werd dat plezier grotendeels vergald door regen, regen en nog eens regen. We moesten om vier uur weer verzamelen op de Albertinaplatz en reden vervolgens terug naar het hotel. Daar konden we nog even bijkomen op de kamer en om zeven uur aan het diner.

4 mei

De eerste bestemming van die dag bleek Melk, een heel groot kloostercomplex met mooie tuinen, een grote kerk, bibliotheek en een restaurant. De gids, een non, vertelde heel duidelijk. Wij konden met de lift naar boven en de anderen moesten lopen via de wenteltrap met een schijnspiegel (eigen gezicht).

Via de "gouden kerk" werden we weer naar buiten geleid alwaar de lunch werd genoten. Later vertrokken we met de bus naar de tweede bestemming van die dag: de oever van de Donau. Met de boot, Prinz Eugen, maakten we een mooie tocht naar Krems. Thuis, in het hotel, zaten we rond zeven uur weer aan het diner met vooraf twee minuten stilte voor de 4-meiderdenking.

5 mei

Woensdag is het bevrijdingsdag en maken we de reis naar Wenen. Om negen uur ('t was koud!) starten we met een rondleiding onder leiding van gids Ruud. Wenen heeft 26 stadsdelen (bezirks). De Stefansdom, met zijn zuidertoren van 136 meter hoog, heeft 343 treden (dit zijn heilige getallen), een dak uit 1950 en is de zetel van de aartsbisschop met zeven missen per dag. Aan de overkant van de Dom is nu de Bank of Austria gevestigd. Dat was vroeger de kapel van de begraafplaats. Dit was aangegeven als plattegrond in straatstenen. Op 12 april 1945 is de kapel afgebrand. Op de zijkant staat de passie van Christus.

Op de Albertinaplatz staat een monument: 'Zwarte Jood': ligt op de grond, geschopt. Voor de oorlog was tien procent van de Weense bevolking Joods.

Wat hebben we nog meer gezien: de fontein met liggende figuren op de Neuer Markt is uit de tweede helft van de 18de eeuw. Het sterfhuis van Mozart, de Kärtnerstrasse, voorheen een stadsmuur, nu zijn daar glazen wanden met weerspiegeling. De Hofburg, een winterpaleis waarin 15 musea zijn ondergebracht. Het paleis leunt tegen de gebouwen van de beroemde Spaanse rijsschool met zijn Lippizaner paarden.

In de middag zijn we naar Schloss Schönbrunn gereden. De vloeren bestaan uit koppen van heipalen, tegen elkaar gelegd. Er zijn heel mooie en grote binnen- en buitentuinen. De Habsburgers wonen er in de zomer.

Bijtijds weer terug naar het hotel voor het diner want daarna om half zeven al weer vertrek naar Wenen voor een concert van het Wiener Mozart Orchester. Een erg mooie en bijzondere ervaring om te beleven.

6 mei

Opnieuw een dag met een tocht, dit keer naar Burgenland. Een mooie tocht door de bossen met een lekker zonnetje en als eerste bestemming een bezoek aan de burcht

Forchtenstein. Daar heb ik veel foto's gemaakt van de toren, het rosarium en het gebergte. Ook daar lekkere koffie gedronken in de zon. Vervolgens naar het plaatsje Rust gereden voor de lunch. In en rond Rust zijn veel ooievaarsnesten die we goed konden bekijken. Het kon niet op: terug in de bus ging het naar de Neusiedlersee voor een rondvaart en vervolgens weer via de weg langs Eisenstadt gereden. Hier ligt componist Joseph Haydn in een kerkje begraven, is er een Hotel Haydn Schloss en het Haydn-conservatorium. 's Avonds was er in het hotel een gezellige bingo avond georganiseerd.

7 mei

Via de route naar Wienerwald ging het vandaag richting Heiligenkreutz. De zoon van keizerin Sissi - Rudolf - pleegde daar zelfmoord met zijn maîtresse. Is erg geheim door een brand in het kasteel, een jachtslot. Het stift in Heiligenkreuz is een Sisterciënsenabdij. In de tuin is de Mater Nostrazuil, uitbeeldend de 3-eenheid. Dan weer terug naar Wenen als afscheid met een lunch in het zonnetje. Vervolgens konden we nog even bij de Hofburg rondlopen en winkelen. 's Avonds was het weer tijd om de koffers te pakken.

8 mei

Dan is het tijd voor het afscheid van Bad Vöslau en gaan we op weg naar Regensburg voor de laatste rondwandeling. De stenen brug uit 1100 en de Stefansdom bezichtigd, dit is een ronde tempel uit 1800 in barokstijl (nabouwsel van de Acropolis in Athene). Ook was er nog gelegenheid om foto's te nemen van de Sint Petersdom. Voor de laatste overnachting op de terugweg kwamen we terecht in Weibersbrunn. Na het diner hebben we wat gewandeld en een kapelletje bezocht. In de achterzaal was een bruiloftsfeest met notabene tot slot vuurwerk!

9 mei

De laatste reisdag op weg naar Nederland met nog een afsluitend diner in de Zoete Inval nabij Halfweg. Daar kregen alle dames nog een attentie voor moederdag, waarna wij om 19.15 uur wij als laatste in Hoorn aan kwamen. Het was een goeie reis.

R. de Groot en M. Leenhoven

Een leven lang volleybalscheidsrechter

Op de gezellige inloopmiddag van 14 oktober jl. heb ik een onderhoudend gesprek gehad met de redacteur van deze nieuwsbrief over de volleybalsport. Hij vroeg mij bij het afscheid om een bijdrage te leveren voor deze Nieuwsbrief over mijn wetenswaardigheden gedurende meer dan 50 jaar (met jubileumviering in 2004) als volleybalscheidsrechter. Ik voldoe bij deze graag aan het verzoek en gebruik voor een goed overzicht van deze activiteiten een interview uit het clubblad van de volleybalvereniging Haarlem in 2004. V.V. Haarlem was het resultaat van een fusie tussen de vereniging Spaarne'75 en het u welbekende O.V.R.A.. Ten overvloede wil ik nog aangeven dat ik – na op landelijk niveau gestopt te zijn als scheidsrechter – wél in Haarlem ben blijven fluiten. Veel leesplezier toegewenst.

Henk Reinhart: 50 jaar arbitrage

Op maandag 19 november 2004 werd bij Henk Reinhart (1937) de zilveren bondsspeld opgespeld vanwege een jubileum dat er zijn mag: Henk is 50 jaar scheidsrechter.

Interview: Astrid

Het valt mee op die drukke maandagavond, een afspraak met Henk is snel gemaakt en twee dagen later zitten we weer in de Beyneshal. Henk heeft tussentijds een hoop huiswerk gemaakt en zijn hele volleybalcarrière op een ⤵ rijtje gezet. Nadat Henk in 1954 geslaagd was voor zijn MULO-diploma is hij in hetzelfde jaar gaan werken bij de Belastingdienst. En dan is meteen duidelijk waarom hij is gaan volleyballen. De **O**ntspanningsvereniging **V**oor **R**ijks**A**mbtenaren is immers ontstaan uit de personeelsvereniging van de Belastingdienst (in Haarlem red.).

Henk blijkt een allrounder te zijn, want voordat hij ging volleyballen was hij al actief in een aantal andere sporten: voetbal, honkbal en tafeltennis. Nadat hij was gestopt met voetballen is hij voetbalscheidsrechter geworden. Hij weet het niet zeker meer, maar hij denkt dat hij destijds door Gerrit van den Dool is benaderd om volleybal te gaan fluiten. Het was destijds - net als nu - voor ieder team verplicht een aantal wedstrijden te fluiten. Een scheidsrechterscursus werd op het CIOS gegeven door Piet de Bruijn.

In 1967 mag Henk in de landelijke competitie van de NeVoBo (Nederlandse Volleybal Bond) gaan fluiten en dat zal hij blijven doen tot 1991. Dat hij dat dan ook nog goed doet blijkt uit het feit dat hij in deze periode zeventien seizoenen op het hoogste niveau - de eredivisie - actief is.

In 1977 wordt Henk benaderd door de familie Peper om te gaan fluiten voor het zitvolleybal. In de zitvolleybalcompetitie zorgt het thuis spelende team voor een scheidsrechter en de familie Peper wil stoppen. Henk neemt met twee collega's die taak over en het blijkt een schot in de roos. Drie jaar later is hij al internationaal scheidsrechter in het gehandicaptenvolleybal. Hij weet nog precies dat hij zijn eerste wedstrijd in dat verband floot tussen Polen en Israël tijdens de Paralympics in Arnhem. Een wedstrijd 'staand volleybal', dat - in tegenstelling tot in Nederland - wél op de Paralympics wordt beoefend.

Als internationaal scheidsrechter heeft Henk elf toernooien gefloten: vier keer de Paralympics, twee keer een EC voor clubteams en vijf keer een Europees Kampioenschap of Wereldkampioenschap.

Het kost hem ook weinig moeite om de laatste wedstrijd voor de geest te halen. In 1994 in Ljubljana tijdens het EK in Slovenië: een wedstrijd tussen de dames uit Oekraïne en Israël. Eigenlijk had hij al twee jaar eerder moeten stoppen vanwege de leeftijdsgrens. Omdat er echter een gebrek was aan scheidsrechters mocht hij langer blijven fluiten.

Henk heeft veel contacten overgehouden aan de sport en dan met name aan de invalidensport. Het wereldje is kleiner en de banden nauwer. Na het beëindigen van zijn internationale scheidsrechterscarrière heeft hij de Paralympics van Atlanta, Sydney en Athene als supporter bezocht en dan spreekt hij daar nog steeds veel bekenden. Door het vele fluiten in het buitenland heeft hij natuurlijk landen gezien waar hij anders niet gekomen zou zijn. Vaak koppelde hij er meteen een vakantie aan vast.

Tegenwoordig beoefent Henk niet meer actief een teamsport. Maar dat wil niet zeggen dat hij stil zit. Integendeel! Nu houdt hij zijn conditie op peil met conditietraining bij de skivereniging. Twee keer per jaar gaat hij skiën in Oostenrijk waar hij in het plaatsje Abtenau bijna een tweede thuis heeft. Niet alleen in de winter is hij daar te vinden, ook 's zomers komt hij er graag om te wandelen. Zijn schoenen en ski's sleept hij niet mee terug naar Nederland maar laat hij daar achter. Hij kent de omgeving daar waarschijnlijk beter als sommige bewoners, want hij is zo ongeveer honderd keer (2004) in het Salzburgerland op vakantie geweest.

En hoe zit het nu met de carrière als actief speler? Henk heeft lang in het tweede team van O.V.R.A. gespeeld, met een korte onderbreking omdat hij uit onvrede een poosje bij 'Die Raeckse' heeft gespeeld. Er zaten namelijk te veel oudere spelers in het eerste team. Uiteindelijk is hij wel weer terug gekomen en tot 1981 actief blijven spelen. Wegens knieproblemen heeft hij toen afscheid moeten nemen. ☹

Dagtocht N.W. Overijssel – regio alkmaar/hoorn/zaandam

Op woensdag 13 oktober 2010 was het dan eindelijk zover. Zestig personen hadden zich aangemeld voor deze dagtocht. De belangstelling was erg groot, maar dank zij de inspanningen van Dirk Gorter, onze vaste chauffeur, kon toch iedereen mee.

Dirk was al om 6.30 uur op pad om zijn bus op te halen. Via de diverse opstapplaatsen reden wij uiteindelijk om 9.20 uur de dijk op van Enkhuizen naar Lelystad. Onderweg vertelde Dirk op zijn bekende grappige manier talrijke wetenswaardigheden en anekdotes. Ook over de aalscholverkolonie (of was het de sch...lijsterkolonie) in het Markermeer wist hij het nodige te vertellen. Op de dijk konden wij al de Ketelbrug zien, maar het duurde toch nog een half uur voordat wij hierover reden. Daarna stuurde Dirk zijn bus richting Urk voor de eerste stop in een restaurant bij de haven. Onder het genot van een paar kopjes koffie en een lekker gebakje ontstond al gauw een gezellige sfeer. Veel deelnemers namen de

gelegenheid te baat om weer eens bij te praten met oud-collega's en de eventuele partners. Omdat de bus niet in de smalle straatjes paste begaven wij ons te voet het dorp in richting museum Het Oude Raadhuis. Na een hartelijke ontvangst kregen wij eerst een film te zien over de historie van Urk en het leven op dit voormalige Zuiderzee eiland. Eén ding werd wel duidelijk. Ondanks het feit dat Urk geen eiland meer is zeggen de bewoners nog steeds dat zij op Urk wonen en niet in Urk. Vervolgens kon ieder op eigen gelegenheid het museum verkennen.

In de oud-Urker visserswoning, ingericht naar de leefomstandigheden op Urk aan het begin van de vorige eeuw, was goed de sfeer van het vroegere Urk te proeven. Ook de authentieke kruidenierswinkel en de kapper gaven een goed beeld hoe de Urker gemeenschap woonde en werkte in vroegere tijden.

Omstreeks 12.30 uur vertrok ons bonte gezelschap per bus uit Urk richting het dorpje Dwarsgracht. Via een mooie route door de Noordoostpolder, waarbij Dirk weer het nodige wist te vertellen over de omgeving, sloegen wij ergens rechtsaf een weg in. Oeps, @!:+)*&! , de weg was afgesloten. Dirk stuurde echter zijn bus behendig langs de wegafzetting en

reed een smalle weg in. In eerste instantie wist hij even niet hoe de tocht verder ging verlopen maar hij verraste ons wel op een fraaie rit door het mooie Giethoorn. Bedankt Dirk voor dit extra rondje! Uiteindelijk kwamen wij op de plaats van bestemming aan. In het gezellige restaurant 'De Otterskooi' wachtte ons een heerlijke maaltijd.

Het weer was intussen steeds mooier geworden en in een vrolijk zonnetje schepte het gezelschap zich in voor een vaartocht van ruim een uur door het natuurgebied de Weerribben. De ober uit het restaurant volgde op zijn bromfiets langs het water de boten om de diverse bruggetjes te openen die wij moesten passeren. Auto's zijn hier niet mogelijk in dit eilandenrijk. Alles gaat te voet of met de boot. ➡

De gids vertelde ons het nodige over dit prachtige natuurgebied, waar zelfs otters leven. Om ongeveer 16.45 uur was het moment aangebroken om met de bus weer richting de diverse opstapplaatsen te vertrekken. Terugkijkend kan ik wel stellen dat het een oergezellige dag is geweest en dat was ook de reactie van vele deelnemers. Wij kijken al weer uit naar de volgende dagtocht. Spottertje ☺

Office 2010: pakket niet voor thuisgebruik postactieven

Omdat ook postactieven lid zijn van de [Personeelsvereniging voor Computergebruikers Financiën \(PvCF\)](#) zijn via het [Servicebureau Postactieven](#) vragen gesteld over de mogelijkheid ook in het bezit te kunnen komen van de thuislicentie voor het softwarepakket MS-Office 2010 voor € 12,95. [Onderstaand antwoord van de PvCF](#) spreekt voor zich.

"De verstrekking van een thuislicentie voor 12,95 Euro van Office 2010 is een zaak van onze werkgever en niet de PvCF. Wij (PvCF) zijn alleen maar intermediair, wij mogen de boodschap brengen, vragen beantwoorden en informatie over Office 2010 geven.

Verzoeken voor de verstrekking van Office 2010 buiten de door onze werkgever gestelde groep werknemers van Financiën moet dan ook aan onze werkgever worden gesteld en niet aan de PvCF.

Het bestuur heeft tijdens de voorbereiding op allerlei manieren geprobeerd voor onze gepensioneerde leden een thuislicentie te bemachtigen. In diverse gesprekken werd ons verzekerd dat het aantal reeds door de dienst gekochte thuislicenties gekoppeld is aan alle werkplekken in de Belastingdienst en er derhalve geen speelruimte is. Bovendien gaat het hier om een belang tussen werkgever en werknemer.

Verstrekking van de thuislicentie aan anderen dan werknemers zou bovendien een fiscaal belaste prestatie zijn. Tenslotte is de wijze waarop de dienst de thuislicenties

heeft afgekocht gekoppeld aan het Home Use Program. Met dit programma kunnen licenties uitsluitend via de mail van de Belastingdienst (@belastingdienst.nl) worden besteld en aangeschaft." ☹

Voor de agenda

Kerstdiner

Alkmaar/Hoorn/Zaandam

op 16 december in de Louis van Gaalzaal in het AZ-stadion.

Haarlem

op 17 december in het restaurant van Hotel Haarlem Zuid.

Er zijn voor beide diners nog enkele plaatsen beschikbaar.

Nieuwjaarsbijeenkomsten:

Alkmaar: 4 januari 2011.

Amsterdam: 6 januari 2011.

Hoorn/Zaandam: 7 januari 2011.

Haarlem: 10 januari 2011.

Bezoek regelmatig onze website voor het laatste nieuws:

www.postactieven-belastingdienst-nh.nl.

Meer foto's - van vele reizen en activiteiten (óók alle 237 foto's van de Wenenreis uit deze Nieuwsbrief) – kunt u bekijken, bestellen of downloaden via onze fotowebsite <http://www.postactievennh.mijnalbums.nl/>

Colofon:

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de postactievenregio 21 (COMF-Haarlem) en verspreid onder alle postactieven in de regio Noord-Holland.

Samenstelling en redactie: Co de Haas; Bram Otte; Vormgeving: Bram Otte

Medewerkers: Gerrit van den Dool; Jaap Plas; R. de Groot en M. Leenhoven; Henk Reinhart; Spottertje;

Foto's: eigen foto's en andere postactieven.